

működött, ahol Molnár Ferenc »Vörös malom« c. játékában öregbitette eddigi sikereit. Ezután (1927.) a Vigszínház tagja lett (újra ott vendégszerepelt: 1931.), majd 1929. szept.-tól 1930. ápr. 1-ig a Belvárosi Színháznál működött. Főbb szerepei: Hamlet, A színész (Testőr), Szakmáry Zoltán (Uri muri), Gergő (Kis muszkák), Mésaule (Őszi szerelem), Edgar (Haláltánc), Henri (Szeretni), Bárány Ulrich (A templom egere), Noszty Pál, Brown (Kékszakáll nyolcadik felesége), Sári bíró, Forgách (II. József császár), János (Vörös malom), Orbán (Marika), Boleszlavszky (Waterlooi csata), Flagg (Vetélytársak), Földnélküly János stb. Eredeti színműve: »Veszedelem«, falusi dr. 3 felv. Bem. 1908. máj. 16. Népszínház-Vigopera. Fordítása: »Névtelenek«, tragédia 14 képből. Írta: H. R. Lenormand. Bem. 1923. jún. 9. Belvárosi Színház. — Leánya: S. Julia, színésznő, férjzett: Hajmássy Mihályné. Öccse:

Somlay Attila, operatőr, sz. 1895-ben, Ujpesten. Az Operaháznál énekelt először próbát, gr. Bánffy Miklós előtt, azután Zádor Dezső növendéke lett. 1920-ban lépett színpadra, Sopronban, az »Offenbach« c. operettben. 1922-ben az Irodalmi Színházhoz szerződik, Budapestre. 1923-ban Hágába hívták meg, ahol mint tenor-énekes működött. Onnan Rotterdamba ment, 1925-ben Spanyolországban koncert-túrnén volt. 1926-ban visszatért Magyarországra és a pécsi Nemzeti Színházhoz szerződött, ahol első tenorista volt. Nagy sikert aratott »Bánk bán«-ban, »Hunyadi László«-ban stb. 1927-ben német nagy varieté-színpadokon működik mint szolista. 1931-ben mint Wagner-énekes külföldön arat sikereket. Főbb szerepei: Rodolf (Bohémélet), Cavaradossi (Tosca), Bohóc (Bajazzo), Don José (Carmen), Hunyadi László, Bánk bán, Radames (Aida), Lohengrin, Turiddu (Parasztbecsület) stb.

Somló Emma, színésznő, sz. 1877. nov. 23-án, Debrecenben. Református lelkész leánya volt. Rákosi Szidi színiskoláját végezte el és még mint növendék aratta első nagy sikerét a debreceni színházban, a »Fanchon asszony lánya« cím-szerepében. A közönség úgy ünnepelte a

tizennyolc éves kislányt, hogy nyomban leszerződötték, de alig fél évig maradt csak Somló Emma szülővárosában: Tiszay Dezső igazgató már is átszerződött Miskolcra. A »Nebántsvirág« volt első miskolci szereplése és ezzel a fellépésével is egy csapásra meghódított mindenkit, Miskolcon is. Sudermann »Pillangócsatá«-jában már Miskolcon bizonyította, hogy éppen olyan kiváló a drámában is, mint az operettben és vígjátékban, azonban amikor az újonnan épült Magyar Színház társulatát megszervezték, operett-színésznőnek szerződötték. Ő szólalt meg elsőnek a főváros legújabb színházának megnyitásán és S. mondta a prólogot a Magyar Színház első előadásán. Ugyanabban az évben (1896-ban) kezdte játszani a »Gésák«-ban Rolly Polly szerepét, mely felejthetetlen emléke maradt mindenkinek, aki csak egyszer is látta Sidney Jones bájos operettjét. S. volt a »Gyurkovics lányok« Micijének az első kreálóját is és ezzel a szereplésével is sikert aratott. Érthető, hogy ilyen körülmények között valóságos szenzáció volt, amikor a vígjáték és az operett jókedvű, örökké nevető Somló Emmája egyszerre csak Gerhardt Hauptmann »Hanneléjé«-nek a címszerepében lépett a közönség elé és ennek a komor tragédiának példátlanul nehéz színészi feladatot jelentő vezérszerepében egészen új utakon haladva túltett még a Gésákban és a Gyurkovics lányokban aratott sikerein is. Max Halbe »Ifjúság«-ban Anna szerepét is S. vitte a közönség lelkes tapsai közepette Budapest első színpadra és mindenki a legnagyobb jövőt jósolt neki. Nemsokára azonban eltűnt a színpadról: férjhez ment Lovik Károly íróhoz és egyetlen kivételtől eltekintve, tizenkét évig nem lépett színpadra. Az egyetlen kivétel 1902-ben volt, amikor S. a Nemzeti Színház kérésére eljátszotta még egyszer »Hannele« szerepét, amikor az ország első színháza átvette a Magyar Színháztól Hauptmann gyönyörű drámájának a reprizét. 1910-ben elvált Lovik Károlytól és visszatért a színpadra. Első fellépése a Vigszínházban volt, Molnár Ferenc »Liliom«-jában, majd ezután a kolozsvári Nemzeti Színházhoz szerződött és ott is egész sereg nagy feladatban — Ibsen »Nóra«-jában, Bródy Sándor »Tanítónő«-jében és a »Ka-